

za prav nima pravega zimskega spanja. Saj je še več stvari iz njegovega življenja, ki se odigravajo v popolni temi — nepojasnjenih.

Krtova podzemska palača

V splošnem pa ga ne moremo imenovati velikega škodljivca. Tudi poljedelci in gozdarji ga ne uničujejo več tako, kakor so ga pred 30—40 leti. Nasprotno pa ga vrtnar in ljubitelj ne marata v svojih vrtovih. Radi njegovega vrtanja rovov namreč občutno trpijo rastline, posebno mladi sejanci. Vedno pa si moramo biti svesti, da pomeni, če se pojavi krt na vrtu, da je tam večja množina ličink in črvov. To pomeni, da naša vrtna zemlja še ni dovolj uležana in da vsebuje še veliko svežih sestavin, ki morajo strohneti. Čim bolj uležana je zemlja, tem redkejši postajajo črvi in ličinke, in v tako zemljo se tudi krt ne vseli.

Prav lepo vas pa prosim: čuvajte krtu, prepodite ga, toda nikar ga ne ubijte! Ker

je krt za različne vonjave zelo občutljiv, uporabite za prepoditev mešanico vode in petroleja (točno: na 2000 delov vode samo 1 del petroleja), ki jo vlijete v njegove rove. To ne škoduje rastlinam, pač pa za vedno prežene krtu. Seveda mora isto storiti tudi vaš vrtni sosed.

MLADI VRTNAR KRMI PTIČKE

Padel bo sneg in uredili si bomo prostorček ob oknu za krmljenje ptičkov. Naši prvi gostje bodo živahni brglezi. So to kratko in čokato rašeni ptički z modrikastosivim zgornjim delom in rjastorjavim spodnjim životom, s črno črtico preko oči. Napram svojim miznim tovarišem se obnašajo te ptice precej predrzno in nesramno. Vedno si vzamejo več zrn naenkrat, da jih potem kam skrijejo. Tudi srčkani ščinkavci pridejo po hrano, pa tudi gorski ščinkavci ali pinože, ki so pripotovali k nam iz severnih krajev, so v njihovi družbi. Ti pa pobirajo bolj tista zrna, ki padejo na tla. Posebno odlični in lepobarvni obiskovalci naše hišice za krmljenje so pa objestni kalini s škrlatnordečim oprsjem, z modrosivim frakom in črno kápico. Otožno se glasijo njihovi lepi glasovi preko zasneženih vrtov, glasovi, ki so podobni nežnim tonom drobne piščalke. Tudi rumeni strnadi pridejo in celo čudovito prijazna taščica je naša stalna obiskovalka. Ta ptičica je naš najbolj priljubljeni gost in v zahvalo nam na božični dan svečano zapoje svojo sladko pesmico.

NEKAJ O ZNAMKAH

Nova dežela

v kraljestvu znamk je mali otok Lundy v angleškem prekopu Bristol, ki je sedaj naprodaj. Njegov poslednji lastnik je izdal posebne znamke (slika 1) s slikami živali, ki jih ima tudi v svojem grbu. Te ptice so tako zvanj »puffini«, neke vrste vodnih ptičev, ki so zelo podobne papigam. Tudi denarna enota je na otoku »puffin«.

Kušarske otoke Delapagos

je pred sto leti obiskal slavni naravoslovec Darwin. V spomin na to obletnico je izdala država Ecuador nove znamke s podobo kušarice in s sliko slavnega znanstvenika (slika 2).

Najbolj čuden album

za znamke na svetu ima neki Anglež. Ta album vsebuje 34.939 komadov ene in iste znamke in sicer rožnate znamke za 1 penny Velike Britanije iz leta 1858/1859. Vsaka se nekoliko razlikuje od sosede v barvi ali tisku.

2 milijona dinarjev za znamko

Najbolj redka znamka na svetu je znamka angleške Guyane za 1 cent iz leta 1856., ki jo je imel v enem samem izvodu (eksemplarju) New York; za njo so zahtevali na dražbi gori imenovano vsoto. Znamko je kupila neka gospa Mind iz Utike.

Hišo za eno znamko

Mister Robson Law je svojevrsten čudak. Kakor lahko razvidimo iz nje-

govega imena je Anglež, in sicer stane, to vam lahko zaupam, v mestu Wimbledonu. Med Angleži je namreč,

1

2

kakor drugod po svetu tudi, mnogo ljudi, katerih početje je včasih težko razumeti. Tako je tudi s stvarjo Mistra Lawa. Ta mož ima v Wimbledonu

krasno poletno hišo z enim nadstropjem in sedmimi sobami. Toda Law se ne raduje svoje posesti. Ne vem, morda straši v njegovi hiši, ali pa imajo duhovi ponoči tam svoja zborovanja. Mister Law se je namreč odločil, da zamenja svoje posestvo. Noče ga prodati, zamenjati ga hoče za zbirko znamk. Law je strasten zbiralec znamk in popolne zbirke znamk bi se bolj razveselil kakor pa svoje hiše. (Popolne zbirke znamk pa danes na svetu še nihče nima!) Mister Robson Law je torej oglasil v nekem angleškem časniku, da zamenja svojo hišo za zbirko znamk, ali pa samo za eno znamko, če ima ta isto vrednost kakor njegova poletna hišica. Drugih pogojev pa Law ne imenuje. Gotovo bo ta smešni čudak dobil nekoga, ki bo pripravljen napraviti to zameno. Škoda, da je mesto Wimbledon tako daleč; zelo rad bi bil poleg in gledal, kako bo Mister Law s koščkom pisanega štirioglatega papirčka v roki zapustil svojo hišo za vedno. Mar bo potem tudi res srečen?

IZ MLADIH PERES

Medved

Visoko v gozdu rastejo drevesa,
skoz veje jim zvedavo sonce sije,
pod njimi medved svoje domačije
brlog z jesenskim listjem si potresa.

Medvedu vedno migajo ušesa,
oko se bistro nikdar ne spočije:
se bliža lovec, ga takoj odkrije,
njegova moč ustvarja kar čudesa!

Po bližnji vasi kosmatinec krade,
dve v eni noči je odnesel ovci
in poleg tega poteptal nasade.

Zdaj gredo nadenj v gozd najboljši lovci.
Že počí strel: pok, bum! in medved pade...
Za kožo čakajo jih svetli novci.

Boris Grabnar

Svet se sramuje žuljavih rok

Če sredi mestnega vrvenja
umrje bogatin,
ki sta vsebina mu življenja
bilá zabava in cekin,
vse mesto v solzah prihiti,
da se od njega posloví.

Če pa umrje siromak,
ki ga je strlo delo in gorje,
za krsto le otroci ubogi
mu z bedno mamico slede.

A jaz prav malo cenim bogatina,
ki se mu vedno dobro je godilo,
spoštujem znoja, žuljev sina,
ki ga je delo utrudilo...

Mirko Mahnič